A°. 1828. Nº. 36.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 24 MAART.

OOSTENRYK.

WEENEN den 10 Maart. Alle de bijgebragte berigten uit Konstantinopolen melden eenstemmig, dat de Porte zich oogenblikkelijk tegen eenen aanval van de Russen te gemoet ziet; rondom die stad zijn batterijen aangelegd, en eene geduchte wal verdedigt er de nadering van. In de Zwarte zee kruisen twee linie-schepen van 64 stukken en andere bedekte fregatten, om de Russen het binnenloopen derzelve te beletten, en te Routchouk werkt men dag en nacht aan het opwerpen van een bruggehoofd om den overtogt van den Donau te verdedigen. Op deze twee punten zullen alzoo ligtelijk de twee oorlogvoerende legers het eerste handgemeen worden. Het bezetten der Vorstendommen zal minder tegenstand vinden. Over het algemeen bespeurt men uit alles, dat de Porte zich meerder tot eenen gedachte verdedigenden oorlog, dan tot eenen aanvallende, voorbereidt, dien zij nooit beginnen zal.

DUITSCHLAND.

BERLYN den 8 Maart. Men spreekt nog altoos van de zending der Heeren *Canitz*, en meent van goederhand te weten, dat hij bestemd is om den Heer *van Miltitz* te Konstantinopolen te vervangen, die niet in alle opzigten overeenkomstig de instructien van zijn hof zoude gehandeld hebben. Zijn strakkendig gedrag zoude onder den invloed gewerkt hebben van een vreemd Kabinet, van welken zich ons Kabinet sedert eenige weken, meer dan ooit wenscht los te maken. Men voegt er bij, dat een zeker Hof aan Pruissen zouden voorgeslagen hebben, om op de grenzen van Polen een observatie-leger te vereenigen, maar dat het hierop geantwoord hadde, zulke voorzorg niet te behoeven, daar het zeker was van binnen veertien dagen een leger van 200,000 man te kunnen vereenigen.

FRANKRYK.

PARYS den 16 Maart. De Koning heeft den Bisschop van Hermopolis en den Graaf *de Chabrol* met het blaauwe lint vereerd.

— Eene stoute ongesteldheid, maar welke niets verontrustends oplevert, heeft gisteren den oudsten President *Seguier* verpligt, dadelijk na de uitspraak in de zaak over het hart van *Grétry* de vergadering te verlaten en zich naar huis te begeven. Ook heden heeft de Heer *de Seguier* dezelve niet kunnen bijwonen.

Men weet dat hetzelve hart door den Burgemeester der Stad Luik, 's mans geboorteplaats, geëischt werd; en de nieuwerinig van *Hennequin* strekte dit hart bedzelve zoekende, in dezen door een opgeworpen conflict belet. De Staatsraad daarin overhellende conflict erkennende, heeft begrepen, dat het Hof wel een regt aan de Stad Luik haren eisch had toegekend, maar tevens verklaard, dat gedeelte van hetzelve besluit, hetwelk maatregelen van uitvoering voorschreef, te beschouwen als niet genomen, daar dezen behoorden tot de administratieve magt.

Twee andere erfgenamen van den Heer *Grétry* waren inmiddels, als derde opposanten tegen 's Hoves uitspraak van 1823, opgekomen. Deze zaak is heden bepleit, namens de Commissarissen der Stad Luik, door den Heer *Hennequin* verdedigd, en dus beslist.

„Het Hof overwegende, dat de administratie alleen het regt heeft, om de beschikking te bestellen over 's menschen stoffelijke overblijfselen, en dat, dewijl deze over het hart van *Grétry*, op het verzoek van een zijner erfgenamen, beschikt heeft om het aan de Stad Luik, de geboorteplaats van den overledenen, ter hand te stellen, de andere erfgenamen, geen wettig belang, en dus geen regt hebben, om zich tegen de uitvoering van het besluit te verzetten, verklaart de partij *de Bertzer-Zoons* niet ontvankelijk, verwijst ze in eene boete van 100 fr. en de kossen."

Het is alzoo beslist, dat het hart van *Grétry* naar Luik zal verzonden worden, en in het gedenkteeken geplaatst, hetwelk die Stad voor hetzelve heeft laten vervaardigen.

[Het blijkt uit het voorschrevene tevens, dat de opwerping van het conflict, hetwelk in de vorige zittingen der Tweede Kamer van onze Staten-Generaal, als een bewijs van het sonderling willekeurige, waarvan dergelijke maatregelen onderhevig waren, aangehaald werd, op geenen allezins wettigen en geenszins grillig willekeurigen grond geschied is.]

— Men leest in den *Constitutionnel*: „ De *Nottizie del Giorno* te Rome meldt, dat, volgens brieven uit Korfu van den 22 Februarij, *Ibrahim Pacha* eerstdaags in die stad verwacht werd, en de Turksche troepen den Peloponnesus stonden te ontruimen."

— Men leest in het *Journal des Debats*: „ Op het oogenblik dat het lot der wapenen het vraagstuk schijnt te zullen beslissen, aan welken invloed de zaken van het Oosten voortaan zullen onderworpen wezen, zal men niet zonder belangstelling de uitkomst vernemen der pogingen, welke men in Frankrijk aangewend heeft om aan Egijpte, die oude bakermat der beschaving, de wijsheid van het onderwijs, der verlichting en der kunsten des vredes mede te deelen. De jongelieden, in 1826 uit dat land naar Frankrijk overgezonden, hebben den eersten dezer maand een onderzoek ondergaan over de Fransche spraakkunde, de cijferkunst, de landmeetkunde en de teekenkunst, en wel een openbaar onderzoek, dat, onder anderen, onderscheidene overheids personen, leden van het Institunt, en leden der Universiteit, enz. hebben bijgewoond. Allen zijn zij getroffen geweest over de gemakkelijkheid van der kweekelingen uitspraak, over de zuiverheid van hun accent; en de snelheid, waarmede zij de hun voorgestelde vraagstukken oplosten. Men is die vorderingen verschuldigd aan de goede leerwijze, aan den ijver van de hoofden der Instituten, waarin zij geplaatst zijn geweest, en vooral aan de menschlievende zorg van den Heer *Jomard*, lid van het Institunt. Het Gouvernement van Egijpte, van de laatste onderrigt, heeft vernomd aan onzen gelegerden landgenoot geldelijke voordeelen te moeten aanbieden, die aan het gewigt van deszelfs zorg geëvenredigd waren; maar niemand zal verwonderd zijn te vernemen, dat, ongeacht alle mogelijke pogingen, dat aanbod edelaardig van de hand gewezen is, en dat de Heer *Jomard*, vergenoegd van tot eene vaderlandslievende en tevens nuttige daad medegewerkt te hebben, stellig verklaard heeft, dat hij op geene wijze hoegenaamd eenige soort van emolumenr aannemen zoude."

— Het ministerieel dagblad bevat het volgende:

„Men had in der tijd gezegd, dat de Ottomannische Porte, getroffen over het vrijwillig vertrek der Gezanten van de drie verbondene Mogendheden, hen eenen boge nazond met dringende uitnooding om terug te keeren. En langen tijd heeft men de echtheid van dat berigt in twijfel getrokken. Naar hetgeen de Nederlandsche Gezant te Konstantinopolen aan zijn Gouvernement heeft overgemaakt, is het nogtans zeker, dat de gezegde vredebode werkelijk afgezonden werd naar Korfu, waar zich thans de Fransche Gezant *Guilleminot* bevindt en *Ibrahim* verwacht wordt. Dan bij kwam er drie dagen te laat; drie dagen te voren waren de gevolmagtigden uiteen gegaan. Indien zij bereidwillig hadden om terug te keeren, zou de Sultan zeer waarschijnlijk tot hoogstgewigtige toegevingen besloten hebben."

— De *Gazette de France* laat zich dus uit:

„De aankomst der Russen op den Donau ontbindt de magten niet. Zij is een gevolg der onderhandelingen van Akkerman, en maakt geene inbreuk op het tractaat van den 6 Julij. Daar het Turksche manifest de verkondiging der overeenkomsten te Akkerman gesloten, aankondigt, kan het Russisch Gouvernement, zonder aan zijne verbindenissen met de andere Mogendheden te kort te doen, de Vorstendommen bezetten. Men kan, zelfs dit in bezitnemen van Wallachijen en Moldavien door de Russische troepen, als eene stap te meer, naar het, door het Londonsche tractaat aangewezene doel, beschouwen, daar het eene krachtdadige afleiding in den oorlog van Griekenland maakende, zeer veel toebrengt om het stroomen van het Christen bloed in die streken te stuiten."

[Wanneer men alle de bovenstaande berigten in derzelver verband gadeslaat en doordenkt, zoude men zich wijen mogen, dat Frankrijk, ook ten aanzien van zijne buitenlandsche betrekkingen, de rol zal op zich nemen, welke het in zoo vele opzigten toekomt, en zich aan het hoofd der Europische beschaafdheid plaatsen zal, om met de edelmoedige regtschapenheid aan zijne magt vereigende, de ware verlichting, de waarelijk redelijke volksvrijheden, den vrede en het ordelijke evenwigt tusschen de natien, tot aller welzijn, aller-Christelijkst te handhaven.]

— De Hertog *de Montemart* is in plaats van den Heer *de la Ferronnays* tot het gezantschap van Rusland benoemd. Men zegt, dat de Heer *de Puyraveau* den Hertog *de Montemart* vergezellen zal.

— De Heer *Cousin* zal den 1 April aanstaande, als Hoogleeraar den Heer *Royer Collard* vervangende, zijne cursus van de Geschiedenis der Hedendaagsche Wijsbegeerte openen. Hij is tevens tot Buitengewoon Hoogleeraar in de Geschiedenis der Oude Wijsbegeerte benoemd. Terwijl Zijn Hoogheerde dus de hoogleeraarsbediening van eenen titel, door den Heer *Royer Collard* zoo zeer verlusterd, verkrijgt hij de regten en duurzame zekerheid, welke de Hoogleeraren der onderscheidene faculteiten genieten.

— In de Kamer der Gedeputeerden deed gisteren de Heer *de Monsis*, namens het voormalig zeede bureau, nader rapport over de klagte van den Heer *de Jonkwitz*, voor hen aan stroodagement de la Meurte verwezen, en stelt deszelfs toelating voor. — De toegestane onregelmatigheden, die in het algemeen bij de verrigtingen hadden plaats gehad, waren bij onderzoek, in het regten dier zaak, nietigheden bevonden. Van de zes aangegevene gebrevigde kiezers, hadden er vijf bewezen de genoegzame schatting te betalen. Benevende alleen, de Heer *de Bercely*, was tusschen zijne inschrijving op de Kiezers-lijst en zijn stemmen, toevalligerwijze, beneden het vereischt schattings-bedrag geraakt, maar hij had ter goeder trouw gehandeld, en de dwaling dadelijk na de ontdekking zelf gepeerd. Ook was, door sommige daadzaken aan het bureau medegedeeld, maar welke de Kamer niet verlangde te hooren, het weinig presumtieve gebleken, dat de Heer *de Bercely* voor den Heer de *Jonkwitz* gestemd zoude hebben, zoodat deze verkozene, in alle gevallen, de stricte meerderheid van 83 der 165 stemmen behield.

(Het vervolg op de laatst van deze blaadz.)

BRUSSEL den 20 Maart. Volgens de *Gazette des Pays-Bas* heeft de Koning van Rede der Heeren *Dupontius* en *Tonder* ontheven van de vervolging, ter zake van het werkte *Jakkals* in 't licht gegeven, en de Heer *Tonkelaar* tot Boekhouder bij het Departement der Marine benoemd.

Het openbaar Ministerie had reeds te voren bij de Kamer van Beroep te Brussel, gerigt de Heeren *Wijnenbruch*, als drukker, en *Reinen*, Aanlegger, ten einde verwijzing te vragen van den Heer *Wijnenbruch* te voren zijne *Algemeen* te dezer stede, naar Leuven, alwaar de zaak door de redevoering van den Heer *Lafol* wordt opgeprotest, welke vervolging wegens de bijzondere Pligtheid tot vereering der nagedachtenis van den verdienstelijken *Gans*, zal hebben plaats gehad in het Departement der Marschalk van Reinen, Aanlegger te Brussel, gerigt de Heeren *Dupontius* en *Tonder* ontheven van de vervolging, ter zake van het werkte *Jakkals* in 't licht gegeven, en de Heer *Tonkelaar* tot Boekhouder bij het Departement der Marine benoemd.

Mr. Aker over de *Observations critiques* van den Heer *Terwinghen*, heeft de schrijver in de tweede de nigevel h.

Het openbaar Ministerie had reeds te voren zijne vervolging tegen den Heer *Wijnenbruch*, als drukker, en *Reinen*, Aanlegger te dezer stede, naar Leuven, alwaar de zaak door de redevoering van den Heer *Lafol* wordt opgeprotest, welke vervolging wegens de bijzondere Pligtheid tot vereering der nagedachtenis van den verdienstelijken *Gans*, zal hebben plaats gehad in het Departement der Marschalk van Reinen, Aanlegger te Brussel, gerigt de Heeren *Dupontius* en *Tonder* ontheven van de vervolging, ter zake van het werkte *Jakkals* in 't licht gegeven, en de Heer *Tonkelaar* tot Boekhouder bij het Departement der Marine benoemd.

Mr. Aker over de *Observations critiques* van den Heer *Terwinghen*, heeft de schrijver in de tweede de nigevel h.

Het openbaar Ministerie had reeds te voren zijne vervolging tegen den Heer *Wijnenbruch*, als drukker, en *Reinen*, Aanlegger te dezer stede, naar Leuven, alwaar de zaak door de redevoering van den Heer *Lafol* wordt opgeprotest, welke vervolging wegens de bijzondere Pligtheid tot vereering der nagedachtenis van den verdienstelijken *Gans*, zal hebben plaats gehad in het Departement der Marschalk van Reinen, Aanlegger te Brussel, gerigt de Heeren *Dupontius* en *Tonder* ontheven van de vervolging, ter zake van het werkte *Jakkals* in 't licht gegeven, en de Heer *Tonkelaar* tot Boekhouder bij het Departement der Marine benoemd.

Mr. Aker over de *Observations critiques* van den Heer *Terwinghen*, heeft de schrijver in de tweede de nigevel h.

AMSTERDAM den 18 Maart. Curatoren der stads armenscholen hadden heden het genoegen, als naar gewoonte, in het openbaar verslag te doen wegens den staat der scholen onder hun bestuur.

Uit dit verslag is, onder anderen, gebleken, dat het getal der kinderen, welke, gedurende het afgeloopene jaar, het onderwijs mogten genieten, beliep 3565 kinderen, en daarenboven nog 800 op de Zondagscholen.

Na het verslag, had het examen plaats in de verschillende vakken van onderwijs, onder het bestuur van den eersten leermeester *D. W Brandt*, hetwelk opgevolgd werd door de uitdeeling aan 123 leerlingen, zoo jongens als meisjes, van het gewoon geschenk van hemden en kousen, benevens een loffelijk getuigschrift, alsmede aan 14 leerlingen van de hoogste klasse, van de buitengewone door hen behaalde eereprijzen.

's GRAVENHAGE den 21 Maart. Heden is de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest. Na de resumtie der notulen bragt de President ter tafel eene missive van Raden- en Generaal-meesteren van de munt te Utrecht, houdende, overeenkomstig hunne instructie, kennisgeving van het overlijden van hun medelid Mr. *Rudolph van Olden*. Besloten den dag tot het formeren eener nominatie van drie personen, welke, volgens art. 201 der grondwet, aan Zijne Majesteit moet worden aangeboden, nader te bepalen; zullende de naamlijst van de verzoekers, benevens hunne kwaliteiten, gedrukt en op morgen aan de leden worden gedistribueerd.

De Heeren *van Heyden tot Rijnestein*, *Coppieters*, *Leonardis van Achel* en *van Boelens*, hebben bij missive aan de Kamer kennis gegeven, dat zij door aanhoudende ongesteldheid verhinderd worden de vergadering bij te wonen; terwijl de Baron *du Roisin* mede ter kennis der vergadering bragt, dat hij, wegens ongesteldheid zijner huisvrouw, genoodzaakt geweest is zich te verwijderen. Aangenomen voor notificatie.

De centrale afdeeling gereed zijnde rapport uit te brengen op het ontwerp van wet, houdende bepalingen wegens den vrijen in- en weder uitvoer uit- en naar zee, door middel van publiek entrepot, besloot de Kamer, daar dit rapport reeds gedrukt was en heden nog zou worden rondgedeeld, om de discussie deswegens te bepalen op aanstaanden Maandag, des voormiddags ten elf ure.

Eenige ingekomen verzoekschriften, grootendeels betrekking hebbende tot de geregtelijke verdeeling des Rijks, werden in handen der commissie tot de petitien gesteld, waarna de zitting omtrent vier uren werd geschorst en tot aanstaanden Maandag, ten half elf ure, gedjourneerd.

De afdeelingen van de Tweede Kamer zijn schier dagelijks vergaderd, ten einde, naar aanleiding van de medegedeelde memorie van de zijde van het Gouvernement, het ontwerp van het verbod van teregt hader te onderzoeken. Naar men verneemt, zoude de meerderheid op nieuw hebben begreepen, dat de doodstraf niet konde worden afgeschaft, en zoude deze meerderheid eerder zijn aangegroeid, dan verminderd. Omtrent de verdere voornaame vraagpunten schijnt meerdere verdeeldheid van gevoelens plaats te hebben. Over het geheel meent men de meeste bedenkingen te mogen opperen tegen de te groote ruimte, welke, bij het onderhavig ontwerp, aan den Regter, voor de toepassing der straf, wordt overgelaten. Het laat zich aanzien, dat het ontwerp, zoo al niet eene geheele omwerking, dan toch eene aanmerkelijke verandering zal ondergaan, dat dan ten gevolge de openbare beraadslaging over hetzelve niet dan in de volgende zitting zal kunnen plaats hebben, en dat de tegenwoordige zitting alzoo nog voor Paschen zal worden gesloten. Ook verzekert men steeds, dat de beraadslaging over het ontwerp van wet, tot verdeeling van 's Rijks grondgebied in geregtelijke arrondissementen en kantons, tot de volgende zitting is uitgesteld, ten einde het Gouvernement den tijd zoude hebben, om, naar aanleiding der in 't midden gebragte aanmerkingen, de noodige inlichtingen in te winnen.

LEYDEN den 22 Maart. Volgens bijzondere berigten uit Berlijn, zou de Russische armee den 16 Maart (nieuwe stijl) de Pruth overtrokken, en de Keizer van Rusland zich met alle de gardes, uitgezonderd de kurassiers, naar het leger begeven.

— Berigten van het laatst van October 1827 uit Palembang, op het Indisch eiland Sumatra, houden in, dat in een district, veertien etmalen reizens van de hoofdplaats, onlusten waren ontstaan, welker uitbreiding noodlottige gevolgen had kunnen hebben; dat de resident op Palembang, daarvan berigt bekomende, dadelijk eenig krijgsvolk derwaarts had gezonden, hetwelk, zes weken daarna terug gekomen, den opstand geheel gedempt had; de voornaamste muiters waren naar Palembang gevoerd en door de regtbank veroordeeld; aan de minschuldigen zoo kwijtscheldig verleend zijn; het gevolg van dit alles was, dat een district, hetwelk zich bevorens niet aan het Nederlandsch bewind had willen onderwerpen, daartoe thans genoodzaakt geworden, zelfs onder voorwaarde, dat de opstandelingen de kosten dezer onderneming dragen en bovendien eene jaarlijksche schatting aan het Nederlandsch bestuur zullen opbrengen.

— Z. M. heeft aan de gevangenen te Vilvoorde, die nde brand, waardoor een aanzienlijk gedeelte van dat gesticht in asschen gelegd is, hielpen blusschen, vrijstelling verleend van de verdere gevangenisstraf, welke zij nog ondergaan moesten.

— Wij zijn verzocht het navolgende aan onze lezers hierbij te deelen:

„ *Middelharnis den* 19 *Maart.*

„ WAARDE LANDGENOOTEN!

„ Vreesden wij sinds verscheidene dagen, dat onze in October 1827 van Kapel gelooptene visch-sloep, de *Catharina Elizabeth*, in den buitengewonen en hevigen storm van den 5 Maart l. l., schipbreuk zou geleden hebben, (*Zie Staats Courant van den 17 dezer.*) thans is onze vrees, helaas! volkomen bevestigd.

„ Naar alle waarschijnlijkheid is dit vaartuig op voormelden dag, op de hoogte van Calands-oog, verbrijzeld. *Twaalf* onzer kloekste en ijverigste ingezetenen, van welke, *elf* nog geen *zeven en dertig* jaren telden, en waaronder de kundige en achtingwaardige stuurman LENDERT DE WAARD, zijn bij die droevige ongelukkige omgekomen. *Zeven* weduwen, van welke *twee* zich in eenen zwangeren staat bevinden, *negentien* weezen, van welke de oudste nog geen twaalf jaren heeft bereikt, en *twee* oude behoeftige moeders, die door hunne brave zonen werden onderhouden, beweenen hun verlies.

„ De hoop op Gods vaderlijke zorg, die door uwe weldadigheid zoo menig een' ongelukkigen, voor diepe armoede, bewaarde, kan alleen hun leed verzachten.

„ In hunnen naam en op hun verzoek roepen wij uwe liefderijke hulpe in, en zullen wij elke gift dankbaar ontvangen en doelmatig gebruiken.

„ Met deze ontvangst- en de overzending uwer liefdegiften zal zich wel willen belasten de Heer J. O. HASEBROEK, *Apothekar* alhier."

L. KOLF VAN OOSTERWYN, *Boekhouder.*
M. J. SCHIPPERS,
CH. G. MONTIJN,
WE. VEERMAN,
G. DE JONGE,
M. G. BORN,
Predikanten.
Leden der Commissie.

MENGELINGEN.

BESCHRIJVING EENER REIS DOOR DE BINNENLANDEN VAN *RUSLAND*,

OP LAST VAN HET BIJBELGENOOTSCHAP TE LONDEN ONDERNOMEN.

Het bijbelgenootschap te Londen, heeft in 1821 eenen Agenten of Leeraar gezonden naar Rusland, met oogmerk om dit geheel rijk in het belang en tot bevordering der bekende bedoelingen van dat Genootschap te doorreizen en aan verzelve van zijne bevindingen een naauwkeurig berigt te geven. Het is de Heer *E. Henderson*, wien deze moeijelijke, maar vereerende rol is opgedragen, en die zich daarvan gekweten heeft op eene wijze, welke zoowel zijne bevoegdheid en geschiktheid om deze roeping te vervullen, als de wijsheid des Genootschaps in de keuze harer gemagtigden bewijzen, op eene allezins uitstekende, ja, men mag wel zeggen, op eene schitterende wijze bewijst en regtvaardigt. Het bewijs hiervan is te vinden in een werk of Reisbeschrijving, welke in 1826 en 1827 te Londen, in een Deel, groot 8vo. van 538 bladzijden, met landkaarten, platen en teekeningen, is in het licht gekomen, onder dezen titel: „ *Biblical Researches and Travels in Russia, including a Tour in the Crimea and the passage of the Caucasus; with Observations on the state of the Rabbinists and Karaite Jews, and the Mahomedan and Pagan Tribes inhabiting the southern Provinces of the Russian Empire: with Maps and Plates.* Bij *Earl Henderson*. (Met dit hoogduitsche Motto, hetwelk waarlijk op den titel van een Engelsch boek eene opmerkenswaardige zeldzaamheid is: „ *Kann seyn, dass Manches anders geschah, Ich habs nun einmahl so gesehn.*") Dat de zoo *Bijbelsche onderneemingen* en zelfs *dezen Russlands bevolkende ook een tocht door de Krim en over gantsch het gebergte van den Caucasus*, met waarnemingen, *beoefende*, *den staat der Rabbinische en Karaitische Joden*, en *dat Mahomedaansche en Heidensche stammen* en *de Oosterlijke gewesten van het Russische Rijk bezocht*, — De Heer *Henderson* is niet slechts ijverig en onvermoeid voor de Godsdienstige bedoelingen van het Bijbelgenootschap, en door het beoefenen van dit doel tot geestdrift opgewonden; hij is ook niet enkel een voorzigtig, omzigtig, verstandig en door menschen- en wereld-kennis tot alle kunsten, om menschen te behandelen, bekwaam geworden man van zaken: maar hij is ook tevens een geleerd, veelzijdig, beschaafd en met voortreffelijke wetenschappelijke kundigheden, inzonderheid taalkennis en historische kundigheden toegeruste Geleerde, die ons op deze geheele reis geen oogenblik begeeft. Zijne beschrijving verschaft derhalve eene veelzijdige en veelzijdig aanlokkelijke belezing; want hoezeer de meeste zijner onderzoekingen en waarnemingen, die tot de kritiek en tot de literatuur van Bijbel-studie behooren, en tot die onderwerpen, welke op deze reis omschreven zijn, zoo vindt men hier en daar menig punt behandeld, hetwelk niet alleen een wetenschappelijk of een godsdienstig belang voor den geleerden of voor den vroomen Bijbelvriend heeft, maar ook aan lezers van alle klassen, wanneer zij slechts eenigermate beschaving deelachtig geworden zijn. Men bijzondere in achtneming van dit bij God en menschen geheiligd hoofd-oogmerk, zal het den lezeren van ons *Mengelwerk* niet onaangenaam zijn, eenige proeven uit dit werk te leezen kennen.

Reeds in het eerste hoofdstuk zal zich de taalvorscher door allerlei aanmerkingen aangetrokken vinden, die de Schrijver over de Finnische taal, over hare twaalf Dialekten en over de zoo in het oogloopende ongelijkvormigheid aangebragt heeft; die met betrekking tot hare grondtrekken, hare vormen, en hare constructie, tusschen haar en de Slavonische talen, zich vertoont. Ook zal men hier met gemoegen alles zaamgesteld vinden, wat de oudere en tot de nieuwste overzettings-geschiedenis des Bijbels, in de Finnische taal, behoort, doch de meeste en veel-soortigste onderrigtingen zal men uit de onderzoekingen over de Slavonische volkstammen, over hunne geschiedenis, taal, Alphabeth en hunne Bijbelvertalingen, ontleenen, van welke slechts door eenen zeer naauwkeurigen en moeijzamen vrijt gewonnen resultaten, gegeven zijn. Wel is waar, dat het den Heer *Henderson* niet kon gelukken de duisterheden geheel en al uit den weg te ruimen, die nog op de oudere geschiedenis dezer stammen en allerbijzon-

(*Het vervolg op den kant van deze blada.*)

derm op de Russische geschiedenis blijft rusten. Dit wordt blijkbaar uit onderscheiden bewijsstukken, die echter slechts als wenken tot eene daarmede in verband staande studie zich zeer duidelijk kenbaar maken; wat zich intusschen met betrekking tot het hoofd-onderwerp zijner onderzoekingen, ten opzigte van oudere en nieuwere vertalingen van den Bijbel in de Slavonische taalsoorten, het duidelijkst maken, dit vindt men hier met den naauwkeurigsten en scherpzinnigsten geschrift en onder zekere hoofdpunten zaamgesteld. Men wordt zelfs hier en daar door eenige speciale zeer welkom bevonden aanmerkingen, zoo als b. v. Bl. 91 alwaar de aanmerking van *Michaelis* uit zijne Inleiding bijgebragt wordt, dat de in Slavonische handschriften onbekende plaats, 1 Joh. V. vs. 7, alleteerst in eene gedrukte uitgave der *Handelingen* en *Zendbrieven*, tijdens van den Patriarch *Nikon* ingevloeiden is geworden. Waartegen echter de Heer *Henderson* aanmerkt, dat dezelve ook in deze uitgave niet in den tekst, maar slechts in de noten gevonden wordt. Men erkent hem alleenlijk aan den kant voorkwam. Evenwel bewijst dit niets, want men moet al zeer weinig van goede kritiek of een zeer neologisch Godgeleerde zijn, om niet overtuigd te worden, dat de plaats 1 Joh. V, vs. 7, niet, wel ongetwijfeld kan zijn, en het zoo waarlijk te bejammeren zijn, wanneer de Nederlandsche Theologische Hoogleeraren, de bronnen hunner wetenschap zoo zeer uit het oog verloren, om aldus in staat te zijn van de authenticiteit dier plaats tegen alle halfgeleerde verzinselen te kunnen handhaven. Dit mogen de Duitschers te Halle, Goettingen en te Leipzig, na hunne plaats, 1 Joh. V, vs. 7, alleteerst in eene *Ernesti* en anderen, aardig weeten te verdedigen, voor de kunst van God's Rijk wel wezen voorbijgaan; even zoo leerrijk en even welkom zal men

herwelk in 1824, het Russische Bijbelgenootschap, zoo plotseling, als of het uit den hemel nederviel, getroffen heeft. Uit Rusland zou men zeker niets van dien aard wachten, maar ook het groote Engelsche Bijbelgenootschap heeft zich daarover niet slechts met ingetogenheid, maar altijd als over eene zaak, van welke men niet gaarn spreekt, uitgelaten, om reden, dat hetzelve zich, als de moeder van alle Bijbelvereenigen, zeer sterk daardoor moest getroffen vinden. Thans heeft men door den Heer *H.* eerst ontdekt hoe geweldig de slag was, want men moet uit zijne berigten; en uit nog meer andere in het voorbijgaan als bij wenken aangewezen omstandigheden, dit besluit trekken, dat de geheele werkdadigheid van het Bijbelgenootschap verband of geschorst is geworden, waarin deszelfs voorzitter, Vorst *Galitzin*, door eene andere Ukase van de directie der geestelijke aangelegenheden des Rijks, die hij steeds onder zijn opperbestuur pleeg te hebben, verwijderd is geworden. Maar men is nog bovendien in ervaring gekomen, dat zulks het gevolg was van inblazingen, welke men Keizer *Alexander* gedaan had, even als of er reden was om als zeker te stellen, dat er eene verbindtenis bestond tusschen de Bijbelgenootschappen en de *Carbonari* in Italie, met de zoogenaamde *Burschenschaft* in Duitschland, en met de *Radicalen* in Engeland, gelijk men in het algemeen van het staatkundig gevaarlijke eener algemeene verbinding onder de Leken, den Keizer kwade gevolgen deed vreezen, voorgevende dat daarin ligtelijk demagogische grondstellingen zouden kunnen geput worden. En daarbij is men tevens in ervaring gekomen, dat deze inblazingen voornamelijk van de Jezuiten afkomstig waren, die door hunne een tijd lang zeer magtige partij ten Hove aan den val van Vorst *Galitzin* reeds lang gearbeid hadden, thans na derzelver verdrijving uit het Rijk, nog met de weerkracht eener door wraakzuchtige aangevuurde hatelijkheid, rustloozer daaraan voortwerkten, en ook nog middelen genoeg overig behielden, inzonderheid op de Congressen te Laybach en Verona, door hunne handlangers en medehelpers eenen merkbaren invloed op Keizer *Alexander* wisten te bekomen. Bij deze gelegenheid erlangt men ook nog eenige andere berigten, wegens de verdrijving der Jezuiten uit Rusland, dat zij ook te Petersburg, even als voormaals te Madrid, alle in een nacht, in hunne Kollegiën opgepakt, in reeds gereed staande sleden ingepakt, en door de Gendarmen over de Russische grenzen gebragt werden.

ALGEMEENE GESCHIEDENIS
VAN
NAPOLEON BONAPARTE.

Te Parijs bij *Ponthieu* en te Stuttgard bij *J. G. Cotta*, is een Werk uitgekomen van een zeer belangwekkenden inhoud, getiteld: *Histoire générale de* Napoleon Bonaparte, *de sa vie privée et publique, de sa carrière politique et militaire, de son administration et de son gouvernement, par l'Auteur des Mémoires sur le Consulat.*

De schrijver van dit Werk zegt, dat men het daarvoor houden moet, dat de stukken van het groot proces, hetwelk tusschen de volken gevoerd is van 1789 tot 1815, thans gesloten zijn, en het tegenwoordig tijdstip als volkomen geschikt, om met eene volledige geschiedenis van den hoofd-held dier periode, op te treden. Zich geheel aan de voorhanden zijnde echte stukken houdende, wil die schrijver slechts in de hoedanigheid eens verzamelaars optreden; die voorhandene stukken op eene methodieke wijze aan een te schakelen en dezelve getrouw aan de waarheid daar te stellen; dit is de taak, die hij zichzelven opgelegd heeft en tot welke hij zich uitsluitend bepalen wil. Nu is de vraag, wat neemt de schrijver echte stukken, echte akten, en documenten? De schrijver geeft hierop dit antwoord:

„Tegen de min getrouwe tafereelen, van welke *Napoleon* reeds het onderwerp geweest is, en in welke hij, volgens de eenen, te veel mishandeld is door de haat, of volgens anderen, te veel opgehemeld door de bewondering, zullen wij een tafereel voorstellen, waarin hij zichzelven schilderen zal door zijne daden, door de stukken, die hij uitgevaardigd heeft, door zijne briefwisselingen, zijne proclamatien, zijne redevoeringen, gesprekken, confidentien en geschriften: het zal zijn *Napoleon* zelve, die het grootste gedeelte van ons Werk zal uitmaken."

Wanneer men hier nu nog bij in aanmerking neemt, dat de schrijver voornamelijk de *Mémoires pour servir à l'Histoire de France sous* Napoleon, *écrits à St. Hélène, Paris et Berlin* 1724, en daar benevens de Werken van den Generaal *Autamarchi*, van *O'Meara*, van *las Casas*, van *Gourgaud* en *Montholon*, gelijk ook de officiele correspondentien, proclamatien enz., eindelijk ook den *Moniteur* als bronnen zijner geschiedenis gebruikt heeft: dan zal de lezer reeds bij voorraad een besluit kunnen opmaken, welke verwachtingen hij van deze *algemeene* geschiedenis kan opvatten. De schrijver zoekt met eene zekere soort van angstige naauwgezetheid, elke schaduw van verwijt, hetwelk men zijnen held zoude kunnen doen, te verwijderen, of ten minste te verzachten, inzonderheid wanneer het zijn karakter en bijzonder (privaat) leven betreft. *Napoleon* zou met de verschijning dezer geschiedenis niet ontevreden geweest zijn, wanneer dezelve hem nog onder de oogen gekomen was.

Van de 12 eerste Hoofdstukken des eersten deels, houden zich de vier eerste bezig met de lotgevallen van *Bonaparte* tot op den tijd, dat hij het eerste opperbevel der armée van Italie aanvaarde. Tegen het verwijt, dat hij zijnen geboortedag op 15 Augustus 1769 gesteld heeft, terwijl men, elders verzekerde, dat hij op den 5 Februarij 1768 geboren was, en dat hij dit alleen gedaan had met oogmerk om voor *een geboren* Franschman te kunnen doorgaan (want men weet, dat Corsica eerst in Junij 1769 met Frankryk vereenigd is) brengt de schrijver bij: dat de dag van den 15 Aug. 1769 als dien der geboorte van *Napoleon* vermeld staat in een *état des élèves de l'école des Brienne*, en dat in alle bekende documenten de geboortedag van zijnen ouderen Broeder *Joseph*, op den 7 januarij 1768 erkend staat. De tijdens van den hoogsten glans *Napoleon's* verongelijkten nopens de voorname afkomst zijner Familie, komen den Schrijver toch ook wat verdacht voor. Hoewel de Keizer van Oostenrijk bij de zamenkomst in 1812 te Dresden zijnen Schoonzoon zeide, dat de familie *Bonaparte* weleer Souvereinen van Trevisp geweest waren, en de Beijersche Gezant verzekerde, dat in het archief te Munchen vele documenten in de Italiaansche taal gevonden werden die de bewijzen konden, de Schrijver wil echter de afkomst dezer familie uit het huis van *Este*, of uit den stam der *Guelphen* niet beweren, maar bij verzekert stellig dat de familie *Bonaparte* tot den ouden Adel van Italie behoort. Als den eersten *Bonaparte* die zich onder de Vooronderen van *Napoleon* een naam in de geleerde wereld gemaakt heeft, noemt de Schrijver eenen *Nicolaus Bonaparte* die in 1568 een Bijspel uitgaf. Dat *Napoleon* zich eerst *Buonaparte* en later *Bonaparte* scheerf, geschiedde niet, zegt de Schrijver, om door weglating van de letter *u* zijn Italiaanschen oorsprong te verbloemen, want reeds reeds zijn Vader had zich dan eens *Buonaparte*, dan eens *Bonaparte* onderteekend. In de registers van den Burgerlijken stand van Ajaccio komt ook de spelling van dien naam op beiderlei wijze geschreven, voor. Van *Napoleon's* verblijf in de Militaire School te Brienne, verhaalt hij de volgende bijzonderheid, te weten: dat *Pichegru* aldaar zijn *quartier maitre* was, hem onderrigt in de rekenkunde gaf, en niet zelden hard behandelde. Op den leeftijd van 17 jaar vervaardigde hij zijn eerste werk: *Petite histoire de la Corse*, die geheel den vrijheidsgeest eens Korsikaans ademde, doch niet gedrukt is; de Abt *Raynal* sprak daarvan met lof.

In 1786 behaalde *Napoleon* de medaille, wegens de beantwoording eener Prijsvraag te Lyon uitgeschreven: *Quels sont les sentiments que l'on doit le plus recommander, afin de rendre l'homme heureux.* Reeds Keizer zijnde, gaf hij eens tegen *Talleyrand* den wensch, om dit zijn jeugdwerk nog eens te herlezen. De Minister liet het uit Lyon halen. Nadat *Napoleon* dat gelezen had, wierp hij het in het vuur, om reden dat het al te Republikeinsche denkbeelden behelsde, en zoo heeft ook de wereld dit tweede produkt van den jeugdigen letterarbeid diens buitengewonen mans verloren, zo echter levert de Schrijver dezer verzameling in de *pièces justificatives* eenige fragmenten uit deze Prijsverhandeling.

Twee geschriften van *Napoleon* bestaan nog, *Lettre à Buttafoco* (*à Dole chez Joly* 1790) en *le Souper de Beaucaire*. De Schrijver van deze algemeene geschiedenis beweert, dat *Napoleon* zich, al dadelijk van den aanvang der Revolutie af, geheel aan de Republikeinsche beginselen overgegeven had, en dat hij in dien geest volhard heeft tot dat zijne overwinningen aan het hoofd der Italiaansche armée de eerzucht bij hem gaande gemaakt hebben. Dat voorts *Napoleon*, voor dat hem de belegering van Toulon eenen anderen weg tot geluk baande, het ontwerp koesterde om den troon der Bourbons staande te houden, en dat hij tot dat einde een plan aan den Oorlogs-Minister van *Lodewyk XVI.* overhandigde, hetwelk onbeantwoord bleef, wordt door dezen verzamelaar geheel voorbij gezien, zeg eyen zoo trekt hij het vertrouwen in twijfel dat hij het plan zoude gehad hebben om in krijgsdienst des Konings van Spanje te treden. Evenwel maakt hij melding van een ander plan, om in Turkye eenige vijfkorpsen op te rigten en tegen de Russen, voor de belangen der Fransche Republiek te gaan strijden. Uit zijne briefwisseling met het Directoire in Parys, toen hij hen bevel voerde over het leger van Italie, ziet men veelvuldig, dat hij in weerwil van de tegenovergestelde betuigingen in de door hem onderteekende Proclamatien, echter in het stelsel om de volken tot opstand tegen de wettige Regeringen op te stoken, in zijn hart behagen schepte. Het vrijheidstelzel was niet overeen te brengen met zijne despotische denkbeelden en voornemens. Een opmerkzame beschouwing der gedragingen van *Bonaparte*, reeds van den tijd af aan, dat men uit zijn vroegeren levenstijd, tot dat hij als Hoofd Acteur optrad, zekere berigten bijeen kan zamelen, vertoonen hem als eenen van hoogst mogelijke eerzucht, tot dweeperij toe opgewonden jongeling, die tusschen oude begrippen van pligtens, tegens hetgene reeds lang bestaan had, en eene onmiskenbare neiging tot het nieuwere weifelde; op het laatst kwam het er meer op aan, hoe hij de eerzuchtige droom-beelden zijner jeugd, het best in het leven en tot werkelijkheid kon brengen. De Monarchie verstiet hem, en ging kort daarop ten grunde. De Republiek trok hem aan zich; hij diende haar slechts zoo lang, als het zijn persoonlijk belang vorderde. Zeer nadrukkelijk bestrijdt de schrijver het verwijt, hetwelk men zijnen held gedaan heeft, als of hij het commando der Italiaansche armée, hetwelk hem den weg tot zijn volgend fortuin baande, alleenlijk aan de toevallige omstandigheid te danken had; dat hij bewilligde, de afgeschafte Maitresse van *Barras*, de Weduwe *Josephine Beauharnais* te willen huwen. Volgens zijne verzekering ontstond de kennis van *Napoleon* met *Josephine* op de volgende wijze, toen hem het opperbevel der armée van het inwendige opgedragen was, kwam er een jong mensch van twalf jaren tot hem, en smeekte met tranen in de oogen, om de teruggave van den degen zijns Vaders. Deze jonge mensch was *Eugene Beauharnais*. *Napoleon* behandelde hem met zoo veel goedheid, dat zijne Moeder zich genoopt vond hem in persoon haren dank te betuigen. Deze kennismaking gaf vervolgens aanleiding tot zijn huwelijk. Het eerste denkbeeld om *Napoleon* aan het hoofd der Italiaansche armee te stellen, is, zegt de schrijver al verder, niet eens van *Barras* afkomstig: *Carnot* in zijne *Reponse au rapport fait sur la Conjuration du 18 Fructidor an V.*, verzekert zelf dezen maatregel het eerst te hebben voorgeslagen. Door de Veldtogt van Italien brengt den schrijver tot ernstiger onderwerpen. (Het is wonderbaar dat de schrijver in deze

(*Het vervolg op de kant van deze blaan.*)

Fransche legers, gezond. Welke veldtogt heeft groo[ter] [...] [...] [...

* * De Administrateur voor den Waterstaat verwittigt het publiek, dat de passage langs den Grooten weg der eerste klasse N°. 5, tusschen *Utrecht* en *Bodegraven*, te rekenen van den eersten April aanstaande, zal worden afgesloten.

's Gravenhage, den 15den Maart 1828.

E W Y K.

---

* * ZETTING *van den prijs van het* BROOD, *binnen de Stad Leyden, gebakken overeenkomstig art.* 10. *van het Reglement, in dato den* 3. *Mei* 1819, *beginnende Maandag den* 24 *Maart* 1828.

Het Rogge-brood van *één pond vier ounen, Nederlandsch gewigt*, van zuivere Rogge gebakken, om . . . . . 15½ cent.

Het Tarwe-brood van *zeven ounen* van het *beste soort*, en het Fransch brood van *zes ounen xiij loden*, om . . . . . 18 „

Het Huisbakken-brood, van *zeven ounen*, om 17 „

Het *minste soort*, of zoogenaamde Krop uit de Zak van *zeven ounen*, om . . . . . 13 „

Meerder of minder gedeelte naar evenredigheid.

---

* * Wierden, slechts weinige dagen geleden, onze ouderm nnende harten, op het gevoeligst getroffen, daar onze dierbare Vader JAN HOFKES, na eene kort stondige ziekte, door den dood van ons werd weggenomen; thans zijn onze nog bloedende wonden, op nieuws opengereten, daar onze hartelijk geliefde Moeder WILLEMINA VAN DER WEYDE, in den ouderdom van 57 jaren, mede na een kortstondig lijden, uit onze liefde-armen is weggerukt. — Wij hoopen, in den altijd wijzen, schoon voor ons duisteren weg der Almagtige te berusten, en in Rede en Godsdienst onze troost te vinden.

J. F. HOFKES.
LEYDEN A. HOFKES, geb. VENKER.
den 18 Maart 1828. C. HOFKES.
W. HOFKES, geb. VENKER.

* * Heden overleed mijne tedergeliefde Echtgenoote MARIA MARGARETHA ELIZABETH VAN GRASSTEK, in den ouderdom van ruim één en veertig jaren, mij nalatende vier kinderen.

Hevige en steeds aanhoudende zenuwkoortsen deden onzen zoo naauwen en hijna vijftien jarigen huwelijksband verbreeken.

LEYDEN G. E. HAARSMA,
den 22 Maart 1828. *Med. Doctor.*

---

* * Er wordt vermist een BOEK, gebonden in een hoorne band, op den rug gequoteerd: REGISTER *van de Stukken en Papiren van* RIJNLAND, N°. 5. — Die herzelve Boek onder zich mogt hebben en schijnds onkundig mogt zijn aan wien hetzelve toebehoort, wordt verzocht hetzelve terug te bezorgen aan F. de MUNNIK, Boekverkooper in de Lokhorststraat te Leyden.

* * *Commissarissen en Directeuren* van het NEDERLANDSCH ONDERLING *WEDUWEN- en BEGRAFENIS-FONDS*, ook voor *ONGEHUWDEN*, binnen deze Stad gevestigd, brengen ter kennis der belanghebbenden, dat zij het ten nutte van het Fonds noodig hebben geacht eenige bijvoeginen en veranderingen in het Reglement deszelven te maken, welke met den eersten April aanstaande in werking zullen komen en ten Kantore der Directie verkrijgbaar zijn. — Zij berigten tevens dat het Fonds, thans in *Vier duizend één honderd* leden bestaande, de gunstigste resultaten oplevert en de Rekening, en Verantwoording, welke op den 31 Mei zal worden afgelegd, daarvan ten bewijze zal kunnen strekken.

Amsterdam den 18 Maart 1828.

A. J. PERIZONIUS,
A. VAN DER HOUT,
C. HOOFT EN,
VAL. KAREL SPOHLER, *Directeuren.*

Voor de Stad Leyden en omliggende plaatsen, kan men in het Fonds deel verkrijgen bij den Correspondent, den Heer F. BOOY, T. z., *Procureur* te Leyden op de Hanelstraat, Wijk VI N°. 499.

* * De Ondergeteekenden met onderling goedvinden, de tusschen hun bestaan hebbende COMPAGNIESCHAP in het *verwen van Manufacturen* en *fabriceeren van Lakens* en *Kaisaijen*, gecrateerd hebbende op de firma van GEBROEDERS COUVEE, te rekenen van den 1. Maart 1828, gedissolveerd hebbende, geven daarvan bij deze, aan hunne geëerde begunstigers en verdere relatien kennis.

Verdende voorts geadverteerd, dat door den eersten ondergeteekende de FABRIEK, en door den tweeden de VERWERIJ is overgenomen, die voortaan deze zaken ieder afzonderlijk voor privé rekening en op onderstaande naamteekeningen zullen continueren. Zij beveelen zich in ieders gunst, kunnende men zich van eene voortdurende prompte en civiele bediening verzekerd houden.

Leyden den 20 Maart 1828. J. COUVEE, SENIOR. M. COUVEE.

* * De Ondergeteekende, *Kok en Pastijbakker*, Breedestraat, het vierde huis van de Hoogewoerd, Wijk 4 N°. 271, dankbaar voor de gunst, die hij van zijne *Stadgenooten*, maar voornamentlijk van Heeren *Studenten* dezer Stads Hooge School, tot hiertoe heeft mogen genieten, in ervaring gekomen zijnde, dat meermalen BESTELLINGEN, die voor hem bestemd waren, door verglissing, bij andere gedaan en ook aangenomen worden, is tot voorkoming hiervan te rade geworden, tot het plaatsen van een duidelijk teeken boven de deur van zijn huis, bestaande in eenen *ZALM*; hij verzoekt zijne geëerde Begunstigers hierop wel oplettend te willen zijn, en neemt tevens deze gelegenheid te baat, om zich in de voortdurende gunst van Heeren Studenten en verdere Stadgenooten op nieuw aan te bevelen voor het bezorgen van PORTIONS en het geven van PARTIJEN buitens huis; belovende eene accurate, civiele en allezins zindelijke bediening.

Leyden, den 18 Maart 1828. H. ROOT.

* * Eene Vrouwelijke DIENSTBODE, goed kunnende Koken en Huiswerk verrigten en van wier goed gedrag en bekwaamheid men de noodige informatie kan bekomen, genegen zijnde zich tegen den eersten Mei aanstaande te Verhuren in eene Dienst, op een Dorp in de nabijheid van Leyden, adresseere zich in persoon of met *vragrvrije* Brieven, onder letter N, bij den Boekverkooper J. C. EMEIS, op het Rapenburg te Leyden.

Bij Besluit van ZIJNE MAJESTEIT, *de dato* 31 *Maart* 1826.

GROOTE VERLOTING van het beroemd *INDUSTRIE WERK* te KAHL, in het Koningrijk Beijeren, ten bedrage van *f* 422,039 Ned. Courant, waarvan een geheel originee Lot kost *f* 10, 75. Deze zoo zeer bekende als voordeelige Verloting, verdient de voorkeur boven alle de tot dus verre van dien aard plaats gehad hebbende, zoo om het klein getal Aandeelen, als om de aanzienlijke Prijzen, waarvan de Hoofdprijs de kapitale waarde heeft van *f* 380039 Ned. Ct., de overige 1047 Geldprijzen zijn van *f* 10,000, *f* 3000, *f* 2000, *f* 1500, *f* 1000, en zoo afgaande tot *f* 10 Ned. Ct., te zamen uitmakende een bedrag van *f* 422039 Ned. Ct. De trekking zal in het openbaar plaats hebben den 31 Mei aanstaande, ten overstaan van de Directie en het Koninglijk Hooggerecht van Kitzenberg, in Beijeren, die genen welke Aandeelen verkiezen te hebben, vervoegen zich in tijds ten Kantore der Ondergeteekende, alwaar na de trekking de origineele gedrukte Lijsten ter visie zullen liggen, en de Geldprijzen in Ontfang kunnen genomen worden. Het Plan, inhoudende de prijzen dezer Verloting, wordt met de teekening der Goederen, *gratis* bij de Aandeelen uitgereikt.

Namens de Directie,
L. DEUTZ ET COMP., Dam, N°. 16, het 3de Huis van de Kalverstraat te Amsterdam.
Aandeelen te Leyden te bekomen bij den Heer J. HAZENBERG, *Procureur*, en verder bij de Heeren *Correspondenten* in alle plaatsen des Rijks.

* * Ten Kantore van NEHEMIA NATHANS op den Nieuwen Rijn te Leyden, alwaar in de afgeloopen 138*ste Kon. Ned. Loterij* getrokken is de prijs van *Vijf en Tiintig Duizend Gulden*, zijn wederom te bekomen voor de *Eerste Klasse* der 139*ste Kon. Ned.* LOTERIJ, waarvan de Trekking geschiedt in 's Gravenhage op Dingsdag den 8 April aanstaande, Heele en Tiedeeltens van LOTEN, in *Koop*, alsmede voor alle Klasse doorgefourneerd, volgens Conditie, die *gratis* te bekomen is.

* * Alhier is gearriveerd een *Koopman*, met een fraaije partij *Saksische* KANARIE-VOGELS, zingende de *Waterrol- en Nagtegaalslag*, zoo wel bij avond als bij dag. Is gelogeerd bij L. SCHOUFOUR, *Logementhouder*, in de *omgekeerde Pot*, in de Mandemakersteeg te Leyden.

* * De Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK te Leyden, begint op Heden, Maandag, en volgende dagen, ten zijnen huize te verkoopen: De allezints fraaije en net geconditioneerde BOEK-VERZAMELING, in onderscheidene talen en vakken van Wetenschappen; nagelaten door wijlen den Wel-Ed. Heer C. VAN OLIVIER te Koudekerk; benevens eene tweede Verzameling van BOEKEN, mede in onderscheidene vakken, voorts eenige PLAATWERKEN en losse PLATEN. Zijnde de Catalogus bij hem en zijne gewone Correspondenten verkrijgbaar gesteld.

* * VERKOOPING VAN *PLANTEN.*

H. WILLEMS, *Bloemist* te *Gent*, is van meening op Heden, Maandag den 24 Maart, des morgens ten elf ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te Leyden, door een daartoe bevoegd *Beambte*, aan de meestbiedende, om *contant geld*, te verkoopen: Eene nieuwe Collectie van Azalia's, alle nieuw gewonnen, Rhododendrums, Magnolia perpetua, Magnolia inoculata, Magnolia Ulano, Magnolia tinconia, Magnolia purpuria, Pyrus japonica, Mimosa paradoxe, Camea Speciosa, verscheide soorten van Camellia's, en veel meer andere PLANTEN, te veel om te noemen.

* * VERKOOPING OF REGTERLIJK GEZAG.

Ingevolge bekomene authorisatie van den Heer President bij de *Regtbank van Eersten Aanleg*, zitting houdende te Leyden, zal men op Woensdag den negenden April 1828, en volgende dagen, des voormiddags ten negen ure, ten overstaan van den Notaris CORNELIS VAN DER LEE, residéerende te Aarlanderveen, en getuigen, ten sterfhuize van wijlen den Heer *Pieter van Veen*, aan de Oudewetering binnen Alkemade, verkoopen: Eene deftige en zindelijke INBOEDEL en HUIS-SIERADEN, bestaande onder anderen in een Bed met dezelfs toebehoren, een zeker Horologie, Maghonie- en Eikenhoute Bureaux, een Mangel, Maghoniehoute Lambrisel, Penanttafeltjes, Schuif- en andere Tafels, twee Ledikanten met derzelver behangsels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, Boek- en andere Kasten, een Kagchel, eene aanzienlijke hoeveelheid roomcontenten Porceleine, Japans-, Delfts- en ander Aardewerk, Koper, Tin, Blik, IJzer, Verlakt en Glaswerk, damaste- en andere Tafellakens en Servetten, eenige R. gtsgeleerde- en andere Boeken, en hetgeen verder te koop zal worden gepresenteerd; al hetwelk behorende is tot den gemeene boedel en nalatenschap van wijlen den Heer PIETER VAN VEEN en zijne nagelatene Weduwe Mejufvrouw ALIDA JONG EN EEL, en daags vóór de Verkooping, van des voormiddags 10 tot des namiddags 4 uren, voor een ieder zal te zien zijn.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

Zeker Zuid-Amerikaansch Schip, van omtrent 300 lasten, voerende de naam van Bengalen, is den 14 Februarij te Texel binnen gekomen. Het heeft de reis gedaan onder Commando van Kapt. J. Thomson, van Bengalen, en is bevragt door de Heeren A. Charleton, van Bengalen, Talbot, mede van Mauritius, en Henry Fernambuck, R. C. Stella, van Suriname, J. H. Bauman van Fernambuck, R. C. Stella, van Suriname, J. H. Bauman van Charleston, R. C. Stella, van Suriname, J. H. Bauman van Charleston, R. C. Stella, van Suriname, J. H. Bauman van Charleston